

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010691
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štíft
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1518010691.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Michala Valenta v trestnej veci obžalovaného V. V. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/79/2018 zo dňa 19. 02. 2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. septembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

V. V., rod. A., nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom A., D. 9

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s použitím § 36 písm. I), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 54 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku trest povinnej práce vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/79/2018 zo dňa 19. 02. 2019 bol obžalovaný V. V., rod. A. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, že:

„04. 06. 2018 v čase medzi 01:05 hod. až do 01:45 hod. vošiel do predajne čerpacej stanice B. na W. ceste č. X v A. W., kde vzal z predajnej plochy 1 ks SBS - W. XXXXmAh a následne si túto vložil pod tričko a s ňou bez zaplattenia odišiel z predajne, čím poškodenej spoločnosti W. Q. - N., J.: XXXXXXXX, N. č. 21, A., spôsobil škodu vo výške 32,24 Eur,

pričom bol blokom na pokutu nezaplattenú na mieste č. 11056784 zo dňa 11. 03. 2018, právoplatným dňa 11. 03. 2018 uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 373/1992 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil drobnou krádežou dňa 11. 03. 2018, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 33,- Eur,

a tento čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/211/2018 zo dňa 27. 05. 2018, právoplatným a vykonateľným dňa 27. 05. 2018, uznaný vinným z prečinu krádeže

podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 2 roky.“

Za uvedený prečin mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenčne odložený s určením skúšobnej doby na 4 roky. Zároveň bolo rozhodnuté tak, že podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/58/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 31. 10. 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Napokon bolo rozhodnuté o náhrade škody tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému W. Q. - N., N. ul. č. XX, A., J.: XXXXXXXXX, škodu vo výške 32,24 Eur.

Uvedený rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V podala proti nemu riadne a včas odvolanie proti celému výroku o treste a to v neprospech obžalovaného V. V..

V písomne zdôvodnenom odvolaní okresná prokurátorka namietala, že uložený súhrnný trest je v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanoveniami § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Poukázala koncepciu inštitútu viacčinného súbehu trestných činov a jeho následné trestanie. V tomto kontexte dala odvolaciemu súdu do pozornosti, že okresný súd sa vo svojom odôvodnení vôbec nezaoberal otázkou súbehu trestných činov, napriek tomu, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., ktorý spáchal dňa 25. 05. 2018, a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/211/18 zo dňa 27. 05. 2018 a právoplatným toho istého dňa. Okresná prokurátorka argumentovala, že vyhlásenie uvedeného trestného rozkazu spôsobilo, že všetky trestné činy spáchané po tomto momente nie sú vo vzájomnom viacčinnom súbehu k trestným činom spáchaným pred týmto okamihom. Je toho názoru, že na tomto fakte nemá nič ani skutočnosť, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/58/2018 zo dňa 31. 10. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, bol obžalovanému uložený súhrnný trest (odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na dobu 3 roky pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák.) a súčasne bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/211/2018 zo dňa 27. 05. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 05. 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresná prokurátorka dodala, že v tomto prípade išlo o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, keďže trestný čin, ktorého sa týkal trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/58/2018 zo dňa 31. 10. 2018 bol spáchaný dňa 22. 04. 2018, a preto uloženie súhrnného trestu bolo správne a zákonné k trestnému činu zo dňa 25. 05. 2018, keďže boli vo viacčinnom súbehu.

Okresná prokurátorka zdôraznila, že skutok, pre ktorý sa viedlo toto súdne konanie, bol spáchaný dňa 04. 06. 2018, a teda po tom, čo bol vyhlásený dňa 27. 05. 2018 odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/211/2018 vyhlásený a právoplatný dňa 27. 05. 2018, čo tvorí aj základ pre uvedenú právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b) Tr. zák.). Okresná prokurátorka preto vyjadrila presvedčenie, že z tohto dôvodu tento skutok nemožno posudzovať ako zbiehajúcu sa trestnú činnosť s trestnými činmi spáchanými dňa 22. 04. 2018 a 25. 05. 2018, ktorých sa obžalovaný dopustil ešte pred vyhlásením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/211/18 zo dňa 27.05.2018.

Vzhľadom na ňou uvedené odvolacie námietky navrhla, aby Krajský súd Bratislava zrušil uvedený rozsudok v časti týkajúcej sa výrokov o treste z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d) Tr. por. a sám rozhodol v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. a uložil obžalovanému samostatný trest podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 3. Tr. zák., a to trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a zaradil ho na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v čase spáchania skutku bol v skúšobnej dobe (v trvaní 2 roky do 28. 05. 2020) podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, určenej trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/211/18 právoplatným dňa 27. 05. 2018 a aby podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaného zaviazal nahradiť poškodenému W. Q. - N., N. ul. č. XX, A., J.: XXXXXXXXX, škodu v sume 32,24,- Eur.

K písomne zdôvodnenému odvolaniu okresnej prokurátorky sa vyjadril obžalovaný V. V., ktorý v podstate uviedol, že s uloženým trestnom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. 02. 2019 plne súhlasil a naďalej súhlasí a považuje ho za dostatočne primeraný a to z dôvodov ním uvádzaných. Na hlavnom pojednávaní dňa 19. 02. 2019 prejavil a uznal svoju vinu v plnom rozsahu a taktiež svoje konanie úprimne oľutoval. Dal do pozornosti, že súdu preukázal pokus o nápravu svojho správania a konania doložením kópie pracovnej zmluvy a taktiež zmluvy o prenájme bytu v ktorom v súčasnosti žije a vedie riadny a podstivý život spolu s jeho terajšou priateľkou a jej dcérou, čo považuje za svoju celkovú nápravu a snahu o vedenie riadneho života. K danej trestnej veci vedenej proti jeho osobe považoval za potrebné dodať, že svoj skutok naďalej ľutuje a to, že konal skratovo a nerozvážne, pripisuje jeho vtedajšiemu psychickému rozpoloženiu v ktorom sa v tej chvíli nachádzal a kvôli ktorému bol ž počas roka 2018 viac krát hospitalizovaný v Univerzitnej nemocnici A..

Vzhľadom na ním uvádzané skutočnosti navrhol, aby mu Krajský súd v Bratislave ponechal trest, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Bratislava V, prípadne ho navýšil a podmiennečne odložil. Navrhol tiež, že ak by mu takýto trest nebolo možné uložiť zo zákona, a bolo by nevyhnutnosťou uložiť mu trest odňatia slobody nepodmienečný, požiadal o uloženie trestu inou možnou formou ako zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu, nakoľko zo zdravotných dôvodov a jeho psychického stavu sa necíti byť umiestnený do daného prostredia.

Krajský súd v Bratislave vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti poškodeného C. P. postupom podľa § 294 ods. 1 Tr. por., nakoľko upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo riadne a včas doručené (fikciou doručenia podľa § 66 ods. ods. 3 Tr. por.) a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Bratislave zotrval na písomne podanom odvolaní s tým, že napadnutý rozsudok okresného súdu navrhol zrušiť vo výroku o treste a obžalovanému uložiť samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný V. V. na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Bratislave zotrval na písomnom vyjadrení k odvolaniu okresnej prokuratúry a požiadal odvolací súd, aby trest uložený okresným súdom potvrdil. Poukázal, že jeho zdravotný stav mu neumožňuje, aby vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody s tým, že doterajšie odsúdenia a uložené podmiennečné tresty odňatia slobody riadne vykonal. Dodal, že je rozvedený, má dve maloleté deti, ktoré žijú s ich matkou a ktorá mu neumožňuje sa s nimi stýkať. V súčasnosti žije s priateľkou, ktorá má už dospelé dieťa, zamestnaný je ako informátor v herni s hrubým mesačným príjmom cca 670,- Eur. Uzatvoril, že súhlasí s uložením trestu povinnej práce, resp. trestom domáceho väzenia tak, ako to uviedol v prípravnom konaní.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

písm. d/ ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

písm. e/ ak je uložený trest neprimeraný

Podľa § 321 ods. 2 veta prvá Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech

obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Úvodom odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný V. V. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a toto jeho vyhlásenie bolo okresným súdom, po kladnom vyjadrení prokurátora okresnej prokuratúry, i prijaté a teda prvostupňový súd dokazovanie, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykonával, a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Pokiaľ sa týka uloženého trestu obžalovanému, zo strany okresného súdu došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona tak, ako príliehavo argumentuje okresná prokurátorka vo svojom odvolaní, ktorého erudované odôvodnenie si odvolací súd v plnom rozsahu osvojuje.

Odvolací súd uvádza, že súhrnný trest možno uložiť ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, ktorý sa stal právoplatným a možno na neho prihladať pričom tieto trestné činy sú vo viacčinnom súbehu. Odvolací súd upriamuje pozornosť prvostupňového súdu na skutočnosť, že viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za iný trestný čin toho istého páchatel'a (bez ohľadu na to, či sa odsudzujúci rozsudok týkal niektorého z týchto trestných činov alebo trestného činu spáchaného ešte skôr, mimo okruhu týchto skúmaných trestných činov), a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom aj nadobudol právoplatnosť a možno naň prihladať. Možno teda konštatovať, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný V. V. sa dopustil prerokúvanej trestnej činnosti dňa 04. 06. 2018 a za túto trestnú činnosť mu bol odvolaním napadnutým rozsudkom okresného súdu ukladaný súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/58/2018 zo dňa 31. 10. 2018 a právoplatným toho istého dňa.

Zhora uvedený postup prvostupňového súdu však nie je súladný so zákonnými ustanoveniami § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a takýmto postupom súd prvého stupňa porušil ustanovenia Trestného zákona.

Trestnej činnosti, v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 1T/58/2018, sa obžalovaný dopustil dňa 22. 04. 2018 a za túto trestnú činnosť mu bol rozsudkom zo dňa 31. 10. 2018 a právoplatným toho istého dňa ukladaný súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/211/2018 zo dňa 27. 05. 2018 a právoplatným toho istého dňa, teda pred tým, ako bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/211/2018 zo dňa 27. 05. 2018 a právoplatným toho istého dňa uznaný za vinného pre skutok spáchaný dňa 25. 05. 2018.

Vzhľadom na uvedený právny stav veci, odvolací súd zopakuje správny argument okresnej prokurátorky, že viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu.

Odvolací súd precizuje, že v svetle prerokúvaného prípadu platí, že ak bol obžalovanému V. V. uložený súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. (rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/58/2018 zo dňa 31. 10. 2018) a neskôr bol ďalším rozsudkom uznaný vinným zo spáchania trestného činu (odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/79/2018 zo dňa 19. 02. 2019) spáchaného dňa 04. 06. 2018, t. j. po vyhlásení prvého rozsudku (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/211/2018 zo dňa 27. 05. 2018) a pred vyhlásením rozsudku, ktorým mu bol uložený súhrnný trest (rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/58/2018 zo dňa 31. 10. 2018), nejde v prípade posledného odsúdenia (odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/79/2018 zo dňa 19. 02. 2019) o súbeh trestných činov, ktorý je nevyhnutným predpokladom uloženia súhrnného trestu, ale ide o recidívu, takže je potrebné uložiť samostatný trest (k tomu R 34/1965).

Prerokovaná trestná činnosť je teda vo vzťahu k trestnej veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/58/2018 vo vzťahu recidívy a nie vo vzťahu súbehu a preto mal byť správne ukladaný samostatný trest.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam potom pochybil prvostupňový súd i v tom, že u obžalovaného vzhliadol priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/Tr. zák., teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Zhora rozvedené pochybenie okresného súdu možno teda považovať za porušenie ustanovení Trestného zákona.

Pokiaľ sa týka okresným súdom uloženého druhu trestu a jeho výmery 2 roky s určením skúšobnej doby na 4 roky, takýto trest považuje krajský súd za neprimerane prísny. K tomu je potrebné najprv vo všeobecnej rovine uviesť, že neprimeraným trestom v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. sa rozumie taký trest, ktorý je z pohľadu zásad ukladania trestov uvedených v § 34 a nasl. Tr. zák. čo do jeho druhu alebo výmery príliš prísny alebo príliš mierny. Povedané inými slovami, odvolací súd môže z tohto dôvodu zrušiť výrok o treste a uložiť nový trest iba vtedy, ak je medzi uloženým trestom a trestom, ktorý by pri správnom postupe podľa uvedených zákonných ustanovení upravujúcich zásady ukladania trestov mal byť uložený, výrazný (prílišný) rozdiel, pričom krajský súd takúto disproporciu v preskúmvanej veci vzhliadol.

Primárne je nevyhnutné uviesť, že podľa ustanovenia § 34 Tr. zák. je účelom trestu ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti, pričom táto ochrana sa realizuje formou trestnej represie (tým, že sa páchatelovi zabráni v páchaní trestnej činnosti), individuálnej prevencie (tým, že sa vytvoria podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život) a generálnej prevencie (tým, že sa iní odradia od páchania trestnej činnosti).

Trest, (a osobitne trest odňatia slobody i keď s podmieneným odkladom), ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestov za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Moderné humanistické teórie zaoberajúce sa účelom trestu a trestného práva vôbec, sú založené na myšlienke, že trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepseniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. Považuje sa za spravodlivé, aby bol vážne mienený sebakritický a kajúcny postoj „odmenený“ miernejším trestom, napr. tak, ako to umožňuje súčasný inštitút poľahčujúcej okolnosti z dôvodu „úprimnej ľútosti“, upravený v § 36 písm. l/ Tr. zák.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že pochybil okresný súd, keď pri svojich úvahách o výmere trestu nevychádzal precízne zo všetkých zásad uvedených v ustanoveniach relevantných pre jej určovanie a neriadil sa zhora uvedenými úvahami teórie trestného práva a v tomto smere i v odvolaní okresnej prokurátorky navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody, i keď pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, je neakceptovateľný, ale nie z hľadiska jeho nezákonnosti, ale neprimeranej prísnosti. Navrhovaný nepodmienečný trest by obžalovaného vyňal z jeho sociálneho prostredia, prerušil by jeho sociálne užitočné väzby a mohol by viesť k narušeniu rodinných vzťahov a strate zamestnania a bývania, ktoré si obžalovaný vytvoril po spáchaní stíhanej trestnej činnosti a viedol by len ku kontaktu s osobami, ktoré by na neho mohli mať negatívny vplyv počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Je síce pravdou, že obžalovaný sa dopustil stíhanej trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/211/2018 zo dňa 27. 05. 2018 a právoplatným toho istého dňa, avšak ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. nie je možné chápať ako príkaz na uloženie trestu odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu namiesto uloženia iného prípustného druhu trestu alebo popri inom prípustnom druhu trestu. To neplatí len v prípade, ak je splnená premisa uvedená v ustanovení § 34 ods. 6 Tr. zák. veta druhá (horná hranica sadzby trestu odňatia

slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšujúca päť rokov). Je však vždy nutné zohľadniť ustanovenia o nezlučiteľnosti trestov (§ 34 ods. 7, § 56 ods. 2 Tr. zák.). Nie je preto v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 Tr. zák., ak súd uloží trest povinnej práce ako samostatný trest, ak sú splnené podmienky uvedené v § 54 Tr. zák., a ak je taký trest primeraný. Napokon trest ukladá súd podľa zákonných kritérií a nie je v tomto smere viazaný návrhom procesných strán.

Prvostupňový súd pri určovaní druhu a výmery trestu dostatočne nereflektoval na spôsob spáchania činu a jeho následok, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy tak, ako to má na mysli zákonné ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák.

Odvolačný súd je toho názoru, že osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatela treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. Je síce pravdou, že obžalovaný V. V. bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, avšak v troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Nemožno ponechať bez povšimnutia výšku spôsobenej škody, ktorá predstavuje 32,24 Eur, obžalovaný je od 09. 01. 2019 riadne zamestnaný ako kuchár v spoločnosti W. C., s. r. o. s pravidelným mesačným príjmom vo výške 3,- Eur brutto za hodinu a od 20. 12. 2018 má uzatvorenú zmluvu o nájme bytu za ktorý riadne platí, podľa vyjadrenia vlastníčky bytu, nájomné. Y. V. V. sa ku skutku doznal a tento úprimne ľutoval a prejavil snahu o uhradenia spôsobenej škody. Pokiaľ sa týka príťažujúcich okolností, tieto odvolacím súdom zistené neboli. Vzhľadom na vyššie rozvedené pochybenie okresného súdu pri ukladaní súhrnného trestu neprichádzalo do úvahy aplikovať príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a ani príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., a to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, keďže sa na obžalovaného pri predchádzajúcich odsúdeniach hľadí, akoby nebol odsúdený, pričom pokiaľ sa týka odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/211/2018 zo dňa 27. 05. 2018 a právoplatným toho istého dňa, na toto odsúdenie nemožno prihliadať v zmysle naposledy označenej príťažujúcej okolnosti, keďže uvedené odsúdenie predstavuje zákonný znak stíhaného trestného činu v zmysle § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku. Podľa názoru odvolacieho súdu sa v prípade obžalovaného nejedná o nenapraviteľného páchatela, ktorý by sa kontinuálne dopúšťal trestnej činnosti a preto uložený podmienený trest odňatia slobody, resp. okresnou prokuratorkou navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody, i keď na samom spodku zákonom ustanovenej trestnej sadzby, považuje odvolací súd za neprimerane prísny napriek skutočnosti, že obžalovaný sa stíhanej trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 0T/211/2018. Odvolací súd, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery je toho názoru, že trest povinnej práce, ako trest alternatívny, ktorý má charakter probačnej sankcie, u obžalovaného splní nielen svoju resocializačnú funkciu, ale i reštitučnú funkciu v podobe finančnej kompenzácie skutku smerujúcej k reálnej náhrade škody poškodenému. Krajský súd je potom toho názoru, že osoba obžalovaného V. V. nie je tak kriminálne narušená, aby bez akýchkoľvek dôvodov musel byť za ďalšie jeho protiprávne konanie potrestaný výlučne nepodmienečným trestom odňatia slobody, keďže sa tejto trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ale je možné dať mu poslednú šancu a tou je, že namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody mu odvolací súd uložil trest povinnej práce, pričom krajský súd má za to, že aj takýmto trestom je možné, vzhľadom na to, že obžalovaný prejavil snahu o náhradu spôsobenej škody a riadne sa zamestnal, dosiahnuť účel trestu tak, aby sa obžalovaný už v budúcnosti ďalšej trestnej činnosti nedopúšťal.

Odvolačný súd dáva obžalovanému V. V. dôrazne do pozornosti, že ak v čase výkonu trestu povinnej práce nebude viesť riadny život alebo zavinene nevykoná práce v určenom rozsahu, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu (§ 54 ods. 4 Tr. zák.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.